

Đầu xin - bít khôn

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Chúa Nhật, 04 Tháng 4 Năm 2010 21:31

Con tên là Nguyễn Văn Tèo, hai m&#i i l&#m tu&#i, đ&#a ch&# thành ph&#, xin g&#i t&#i Th&#&#ng đ&# l&#i kh&#n c&#u tha thi&#t nh&# sau:

Kính g&#i: Th&#&#ng đ&#



Kính g&#i: Chúa tr&#i

Kính g&#i: Ng&#c Hoàng

Và các ch&#c s&#c t&#&#ng đ&#&#ng.

Con tên là Nguyễn Văn Tèo, hai m&#i i l&#m tu&#i, đ&#a ch&# thành ph&#, xin g&#i t&#i Th&#&#ng đ&# l&#i kh&#n c&#u tha thi&#t nh&# sau:

Đ&#u tiên, con chân thành cảm &#n ngài đã sinh ra con trên cõi đ&#i này, đ&# con đ&#&#c bi&#t th&# nào là đêm trắng, là v&#ng thái đ&#&#ng chói l&#i. Con đ&#&#c nghe ti&#ng lú lo c&#a chim hót, t&#m mình trong v&# xanh bi&#c c&#a bi&#n kh&#i, đ&# con hi&#u th&# nào là nét đ&#u d&#ng c&#a mùa thu, nét t&#&#i t&#n c&#a mùa hè và nét l&#ng l&#y c&#a mùa thi hoa h&#u.

Ngày t&# nh&#, con đã đ&#&#c ngài ch&# ra ph&#i c&# g&#ng h&#c hành. Ngày t&# bu&#i đ&#u h&#c hành, con

đã đ&#c giáo đ&#c r&#ng trí khôn là đ&#u quan tr&#ng nh&#t c&#a loài ng&#i. Nh&# trí khôn ta phân bi&#t đ&#c cái đ&#p v&#i cái g&#n nh&# đ&#p, cái vĩ đ&#i v&#i cái gi&# vĩ đ&#i và ta cũng s&# không nh&#m l&#n gi&#a cái trong sáng và cái ng&# ng&#n. Tóm l&#i, có trí khôn s&# có t&#t c&#, ai khôn nhi&#u s&# đ&#c nhi&#u, ai khôn ít s&# đ&#c ít và không khôn tí gì thì cũng ch&# đ&#c tí gì.

Chính do hi&#u nh&# th&#, con ra s&#c h&#c hành, rèn luy&#n đ&#u óc đ&# có đ&#c m&#t l&#ng trí khôn khá phong phú. Con định ninh mình s&# đ&#ng v&#ng, và n&#u g&#p may, s&# ti&#n lên.

Ngài &#i, con nh&#m.

Khi t&#t nghi&#p ra tr&#ng, con m&#i phát hi&#n r&#ng, &# m&#t s&# n&#i, đ&#c bi&#t là nh&#ng n&#i “ngon”, càng khôn, hay nói cách khác, càng t&# ra bi&#t nhi&#u càng ch&#t !

Vì sao th&# ?

Vì ng&#i khôn là ng&#i phát hi&#n ra cái hay, cái đúng. Nh&#ng n&#u s&#p mình không phát hi&#n mà mình l&#i nhanh nh&#u tìm ra tr&#c, v&#i vàng công b&# nó lên thì nhi&#u kh&# năng mình s&# su&#t đ&#i b&# ghét b&#, mu&#n ki&#p không lên l&#ng, lên ch&#c gì đ&#c.

Đ&#y là m&#i nói &# công ty. Khi đi ra đ&#n ngoài đ&#ng, ng&#i khôn là ng&#i ch&#p hành răm r&#p lu&#t l&# giao thông, không bao gi&# v&#t đèn đ&# ho&#c ch&#y ng&#c chi&#u. H&#u qu&# là s&# luôn đ&#n tr&#, luôn b&# chúng nó ép b&#p dí ho&#c ng&#i hít khói t&#i b&#i.

Trong lĩnh v&#c đ&#n t&#, gi&#y phép, cũng t&#i khôn quá nên con hi&#u là hãy làm đúng th&# t&#c, ch&#p hành nghiêm lu&#t l&#, x&#p hàng theo th&# t&#. Th&# nên toi ! Th&# nên m&#i th&# đ&#u ch&# n&#a th&# k&# m&#i đ&#c duy&#t. Trong khi nh&#ng đ&#a kém khôn nh&#ng bi&#t nh&# t&#i “cò” tung tăng ra v&#, v&#a đi v&#a ca hát thì con ng&#i m&#c meo trong xó và th&#n th&#c ngóng ch&# ngày n&# tháng kia.

&# lĩnh v&#c ăn u&#ng, trí khôn ngoan, hi&#u bi&#t còn gây ra nhi&#u sai l&#m vô cùng tai h&#i. Do khôn nên tin t&#ng vào nh&#ng đ&#u ghi trong gi&#y xác nh&#n an toàn th&#c ph&#m, tin vào nhãn hi&#u

học b&#ng khen v&# sinh. H&#u qu&# là b&#ng đ&#y hàn the, d&# dày đ&#y đ&#ng hóa h&#c và ph&#m màu quá đắt, thân th&# nhi&#m đ&#c, đi c&#p c&#u liên miên.

Trong tình yêu, do quá khôn nên con &# nhi&#u vào tình c&#m, coi th&#ng quà bánh, qu&#n áo, dây chuy&#n. Con th&#ng t&#ng nàng sách v&# thay vì t&#ng n&#c hoa, đ&#n nàng vào th&# vi&#n, b&#o tàng, nhà hát ch&# không đ&#n nàng vô siêu th&#. Đ&#n t&#i s&# thú đ&#nàng trau đ&#i ki&#n th&#c v&# h&#, báo hay đ&#i &#i ch&# không đ&#n đi ăn. Cu&#i cùng con b&#nàng cho leo cây liên ti&#p, đ&#n phút này v&#n l&#ng trên cành.

V&# tâm linh, càng nhi&#u trí khôn con càng tin vào khoa h&#c trong khi anh em nhanh nh&#n tin th&#y bói, tin s&# má h&#c tin qu&# th&#n. Con cũng thú th&#c r&#ng đã nhi&#u lúc con ch&# tin ngài cho l&#m, nên sao nh&#ng vi&#c cúng t&#, ít khi đ&#t vàng mã h&#c hi&#n heo quay. R&#t c&#c, con th&#y mình đ&#n đ&#c, ch&# có b&#n, ch&# ai r&# đi chùa, đi l&# h&#i và cũng ch&# bao gi&# trúng s&# hay trúng đ&# gì r&#o.

Tại h&#i nh&#t, trí khôn giúp con phát hi&#n ra ng&#i không khôn, và con c&# h&#n nhiên phát bi&#u v&# đ&#u này, trong khi kém khôn h&#n thì im mi&#ng. Th&# là xong. Con tr&# nên m&#t k&# thi&#u lòng thông c&#m, thi&#u cái nhìn toàn di&#n.

Ngài &#i.

Con s&# khôn l&#m r&#i. Con c&#m th&#y rõ ràng kém khôn nhi&#u lúc đ&# s&#ng h&#n. Ngài hãy ch&# cho con ph&#i đ&#c sách gì, ph&#i theo h&#c nh&#ng ch&#ng trình nào mà nh&# đó trí khôn mai m&#t. N&#u vi&#c đ&#y là quá khó khăn, h&#c do con quá không x&#ng đáng thì ngài ch&# cho con cách u&#ng thu&#c hay luy&#n t&#p ra sao nh&#m gi&#m b&#t thông minh. Con bi&#t ngài là đ&#ng sáng su&#t, nhân t&#, che ch&# cho đ&#a có trí tu&# cũng nh&# đ&#a ch&#a có v&#i m&#t lòng bao dung sâu s&#c. N&#u ngài giúp đ&#c con ngu đ&#, con h&#a s&# bi&#t &#n vô v&#n và không bao gi&# tái ph&#m. Con mong nhanh chóng nh&#n đ&#c s&# ch&#p thu&#n c&#a ngài.

Con Tèo

Tái bút: Con ch&# bi&#t đ&#n này có c&#n chính quy&#n đ&#a ph&#ng xác nh&#n không? N&#u có thì xác

Đàn xin - bít khôn

Tác Giả: Saigon Echo sßu tßm

Chúa Nhật, 04 Tháng 4 Năm 2010 21:31

nhßn thß nào? Con đã quá khôn hay đã quá không khôn?